

νων ἀρωματώδαι ἐκχύσει αὐτός· ἐκ πολλοῦ οἶά περ
 δυσώδους κατ' αὐτὸν ἀπαγχονισθῆ. Ἄλλ' ἐν τις ὑπέρ-
 σθενος τοῦ παντεπόπτου ἰσχύς, ἢ τὰς ἐκείνου δηλητη-
 ρίους ἐνέδρας συνθλάσαι δυναμένη, εἰς ἣν τὰς ἡμῶν ἐλ-
 πίδας ὀλοφύχως ἀναθῶμεν. » Ἐκ τῶν ἀναφερομένων
 λοιπὸν ἀπομνημονευμάτων ἐξάγομεν, ὅτι ὁ ἀοίδιμος
 οὗτος σοφὸς ἐδιδασκάλειεν ὑπερμεσοῦσας τῆς 12'.
 ἑκατονταετηρίδος εἰς Κέρκυραν, ἐξ ἧς μετέβη τῷ
 1658 διδασκαλεύσων εἰς Ἰωάννινα ἀκροκτὰς αὐτόσε
 ἔχων μεταξὺ ἐτέρων πλείστων, τὸν Βησσαρίωνα τὸν
 ῥηθέντα Γρηγόριον ἱερομόναχον, τὸν Μελισσηνὸν,
 Σίλβεστρον τὸν τοῦ Ἰωαννίνων ἀρχιδιάκονον καὶ
 Ἐμμανουὴλ ἱερέα τὸν Δέκαρχον.

Ἄγνωοῦμεν δὲ πότε ἔπαυσε τῆς ἐν Ἰωαννίνοις διδα-
 σκαλίας, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συμ-
 βάντα αὐτοῦ. Ὁ πολυμαθὴς Ἀνδ. Μουστοξύδης (ἐν
 τῇ Πανδώρᾳ τοῦ 1856 τευχ. 157. Μ. Ὀκτ.) ἀναφέ-
 ρει παρέργως ὡς μέλος τῆς ἐν ἔτει 1732 συστηθεί-
 σης Ἰονικῆς Ἀκαδημίας Ἰωάννην τὸν Τριαντάφυλλον
 καὶ Χριστόφορον, ἴσως αὐτάδελφον τοῦ πρώτου. Ἰ-
 πῆρξαν ἄρα γε οὗτοι υἱοὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Σπυ-
 ρίδωνος ἢ ἑγγονοὶ ἢ πλάγιοι συγγενεῖς; Ἐπειδὴ δὲ
 ὁ τοῦ Βησσαρίωνος βιογράφος Παῖσιος, ὅτε κατὰ τὸ
 1673 διαβάς ἐκεῖνος ἐκ Κερκύρας εἰς Ἰωάννινα, διέ-
 τριψεν ἐκεῖσε, ἱκανὰς ἡμέρας συνεντυγχάνων τοῖς
 γνωρίμοις καὶ φίλοις τοῦ, οὓς καὶ ἀπομνημονεύει, οὐ-
 δεμίαν ποιεῖται μνείαν τοῦ ἐν λόγῳ Τριανταφύλλου
 οὔτε ἀλλαγῆ ἀναφέρει τι περὶ τούτου, ἐξάγεται ὅτι
 ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ οὐχ ὑπῆρχε ζῶν.

« Τῷ σοφῷ Σπυρίδωνι Τριανταφύλλῳ Γεράσιμος.

« Οὐ τοῖς τῶν μελισσῶν ζωύφιοις πτίλων μεθ' ἐ-
 αὐτῶν ἐκτεταμένων, τοῖς μύρων ἔζουσι, καὶ ἀνθέων
 εἶδη ταῖν χερσῶν κτεχούσι, περιβομβεῖν προσήκει, τὰ
 δὲ τῶν μερόπων τὸ μᾶλλον πλήθη σοὶ τῷ σοφιστῇ
 προσιέναι. Μύρον γὰρ ὡς ὄντως ὥρας, καὶ οὐ πολ-
 λοῦ χρόνου παραλλαγῆ, τῆς εὐοδμίας ἀμυρον φανή-
 σεται, ἢ δὲ τῆς σοφίας πλημμυρίς, τὰ τε περιχαρῆ
 καὶ καλλειδόχροα τῶν ἀρετῶν σου καὶ πράξεων ἀν-
 θη, τὰ γλώττη ψελλιζούσῃ (ὡς τὸ ἀψευδὲς οὕτως)
 χεῖλεσί τε θίγειν διὰ τὸ τούτων ἀπειρον μὴ δυνάμε-
 να, αἰὼν οὐχ ὁ πᾶς ἐξαλειψαί ποτε δυναθεῖν, αὐτῶν
 ὡς τὸ στέφος ἀφθαρσία, καὶ τούτοις ἀφθαρσία χαρή-
 σεται. Πῶς τοίνυν ἐραστὴς τούτων μὴ γένωμαι, ὃ
 σοφίας στέφος; Ἐραστὴς ὡς ἐραστὴς σὸν κλέος πε-
 ριβομβῶν τῇ τῆς ἐπιστολῆς κατὰ τέχνην ἀκασμία,
 ἧς τὸ ταπεινὸν εἶδος οὐκ ἀπόβλητον, προσιτὸν δὲ τὸ
 μᾶλλον γένοιτο, αὐτὸ γὰρ ἀρχὴ μετὰ πέρας τῆς
 πανευθύμου χαρμοσύνης γενήσεται. Ἐῤῥώσο. »

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

Ὁ κατωτέρω λόγος ἐξεφωνήθη ἐν τῷ Ἀρσα-
 κείῳ Παρθεναγωγείῳ τὴν 17 Ἰουνίου, ὅ-
 τε ἐπερατώθησαν αἱ κατὰ τὴν 3 τοῦ αὐ-
 τοῦ μηνὸς ἀρξάμεναι ἐξετάσεις τῶν μα-
 θητῶν, παρούσης καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης
 Προστάτιδος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑται-
 ρίας, ὑπὸ τοῦ Κ. Λέοντος Μελά, Εἰσηγη-
 τοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Σχολείων Ἐπιτροπῆς.

—οοο—

Μεγαλειοτάτη Ἀρσασα

καὶ

Σεβαστὴ ὁμήγουρις.

Ὅταν ἐπὶ τινος ὄρους ἀσθμαίνοντες ἀναβαίνομεν
 ὅπως μετὰ τοῦ σώματος καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀνυ-
 ψοῦντες, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν καλλονὴν τῆς δημι-
 ουργίας θαυμάσωμεν, καὶ τὸν πλάστην δοξολογήσω-
 σωμεν, πολλάκις καθ' ὁδὸν ἰστάμεθα, καὶ τὸ βλέμ-
 μα πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφοντες, εὐχαριστούμεθα, ἀ-
 ναπαυόμεθα καὶ νέας δυνάμεις ἀντλούμεν πρὸς ἐξα-
 κολούθησιν τῆς ἀνόδου μας.

Αὐτὸ τοῦτο πράττομεν καὶ ἡμεῖς τὴν κλίμακα τοῦ
 πολιτισμοῦ ἀναβαίνομεν ἐντὸς τοῦ νέου τούτου Παρ-
 θενῶνος κατ' ἔτος ἰστάμενοι πρὸς τὸ παρελθὸν τὸ βλέμ-
 μα στρέφομεν, καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Παρθεναγωγείου
 ἡμῶν καθορῶντες, ἐλπίδας γλυκυτάτας περὶ τοῦ μέλ-
 λοντος συλλαμβάνομεν, καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἀνά-
 βασιν τῆς κλίμακος ἐτι μᾶλλον ἐνισχυόμεθα.

Ἄλλ' ἢ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία εἰς τὸν εὐγενῆ
 ἀγῶνα τοῦ πολιτισμοῦ ἀποδυθεῖσα δὲν ἀναζητεῖ
 βεβαίως αὐτὸν ἐντὸς τῶν ζηρῶν γραμμάτων καὶ τῆς
 ἐπιτολαίου τοῦ νοῦς ἐκπαιδεύσεως, καθόσον πολυ-
 χρόνιος ἤδη πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ τῶν σχολείων
 συνήθης ἐκπαίδευσις, ἢ τὴν διάνοιαν μόνον ἐπιψά-
 ουσα καὶ τὴν καρδίαν παραμελοῦσα οὐδέποτε εἰς
 τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῶν κοινωνιῶν συν-
 ἐτέλεσε.

Διὰ τὰ βλαστήση ἀνθρῶν καὶ θάλλον τὸ γλυκὺ
 ἔαρ τοῦ πολιτισμοῦ ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων τῆς
 καρδίας ἢ καλλιέργεια, διότι αὐτὴ εἶναι τὸ πηδά-
 λιον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἢ ἔδρα τῶν εὐγενῶν αἰ-
 σθημάτων, ὁ μοχλὸς τῶν ὠραίων ἔργων καὶ ἡ πηγὴ
 τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀκαλλιέργητος μένουσα ἡ καρδία
 μαραίνεται, τὰ δὲ μαραμένα φύλλα δὲν προμηνύουσι
 δυστυχῶς ἔαρ τερπνὸν καὶ εὖοσμον, ἀλλὰ χειμῶνα
 μαῦρον καὶ σκοτεινόν.

Ἄς ἀντηχήσῃ λοιπὸν εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας
 ἡ ἱερά φωνὴ τῆς θρησκείας, κατερχομένη διὰ τοῦ
 στόματος οὐχὶ πειναλέων καὶ ἀπαιδευτῶν ἀλλὰ σε-
 βαστῶν καὶ πεπαιδευμένων λειτουργῶν τοῦ Ἰψίστου,
 ἃς ἀναζωπυρήσῃ ἐντὸς ἡμῶν ἡ ἱερά αὕτη φωνὴ τὸ

θησκευτικὸν αἶσθημα, τὴν ἀληθῆ λατρείαν καὶ τὴν χριστιανικὴν ἐν τῷ βίῳ ἀρετὴν, διότι τότε μόνον αἱ ζωογόνοι ἀκτίνες τοῦ πολιτισμοῦ ἀνατέλλουν καὶ τὰ ἔθνη εὐδαιμονοῦν.

Ἄς παρασκευασθῶσι δὲ διδάσκαλοι χριστιανοὶ καὶ νοήμονες ὅπως κραύωσιν ἐντέχνως οὐχὶ μόνον τὰς διανοητικὰς τῶν νέων χορδὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἠθικὰς χορδὰς τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ τότε ἀντὶ τῆς δυσαρρέστου κακοφωνίας, ἣτις πολλάκις ἐκ τῶν σχολείων ἐξέρχεται, ἁρμονία μελωδική, τὰ θέλητρα τοῦ πολιτισμοῦ προαναγγέλλουσα, καὶ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους εὐφραίνουσα θέλει διαχυθῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων οἰκογενειακὴ ἀνατροφή τῆς καρδίας ἄς εὐλογῆσθ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πλησίου καὶ τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, ὅπως καὶ νέοι σεμνοὶ, καὶ πολῖται ἐνάρστοι, καὶ ἄρχοντες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι στολίσωσι τὴν πατρίδα, καὶ σεβαστὴν καὶ ἐνδοξὸν καὶ εὐδαίμωνα ἀναδείξωσιν αὐτήν· διότι ἀναντίβροτον εἶναι ὅτι ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς οἰκογενείας ἐξέρχεται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἀρετὴ ἢ ἡ κακία, τὸ σέβας ἢ ἡ προπέτεια, ἡ ἀυταπάρνησις ἢ ἡ ἰδιοτέλεια, καὶ ἐν γένει ἡ εὐλογία ἢ ἡ κατάρρα τοῦ πλάστου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ βίασις τῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς, καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνικῆς εὐημερείας εἶναι βεβαίως ἡ γυνή, τὴν ὁποῖαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δι' εἰδικῶν προτερημάτων ἐπροίκισεν ὁ Πλάστης ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία τὴν κοινωνικὴν ταύτην τῆς γυναικὸς ἀποστολὴν ἀναγνώρισασα, καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ γυναικείου φύλου ἰδίως ἀναλαβοῦσα, δικαίως ἐφείλκυσε τὴν συμπάθειαν πάσης φιλοπάτριδος καὶ πάσης εὐγενοῦς καρδίας.

Ἴδου διατὶ Ἄνασσα, πλήρης ἑλληνισμοῦ καὶ φιλοκαλίας, τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐνθέρμως ποθοῦσα, ἀφειδῶς ἐπὶ τῆς Ἐταιρίας ταύτης δαψιλεύει τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς εὐμένειαν καὶ προστασίαν.

Ἴδου διατὶ ἀνὴρ τῆς Ἑλλάδος ἐξοχος, ἀφοῦ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας ἐνδόξως ἠγωνίσθη, ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου σήμερον τὴν ἔταιρίαν ταύτην προσδρεύει, ἀγωνιζόμενος οὕτω προθύμως καὶ τὸν ἐπίσης ἐνδοξὸν ἀγῶνα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἴδου διατὶ ψυχαὶ γυναικεῖαι καὶ εὐεργετικαὶ μεγάλας θυσίας εἰς τὸ βωμὸν τῆς Ἐταιρίας προσέφερον καὶ ὅλον ἐν προσφέρουσι, συντελοῦσας διὰ τοῦ πλοῦτου των εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ εἰς τὰς στήλας τῆς ἀθανασίας ἀναγράφουσαι δικαίως τὴν μνήμην των.

Ἴδου διατὶ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν βλέπομεν Κυρίαν φιλόγαθον, ἣτις τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου δεόντως ἐκτιμῶσα, καὶ τὴν εὐγενῆ πεποίθησιν ἔχου-

σα ὅτι οἰκογένεια τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ εἶναι ἡ μεγάλη οἰκογένεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πατὴρ δὲ αὐτοῦ πᾶσα γῆ, ἐφ' ἧς δύναται νὰ πράξῃ τὸ ἀγαθὸν ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου, τὸ Παρθεναγωγεῖον ἡμῶν διευθύνει καὶ διὰ τῶν ἐξόχων αὐτῆς προτερημάτων εἰς τὴν ἑδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς τὰς νέας ἡμῶν Ἑλληνίδας καθοδηγεῖ.

Ἴδου διατὶ καὶ Δήμαρχοι φιλόκαλοι, καὶ ἰδιῶται φιλοπάτριδες καὶ γονεῖς φιλόστοργοι ἐνταῦθα πανταχόθεν ἀποστέλλουσι τὰ κοράσια των, ὅπως διὰ τῆς ἐν τῷ ναῷ τούτῳ λατρείας τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας προπαρασκευάσωσι τὴν μέλλουσαν γενεάν κρείττονα τῆς παρούσης πρὸς παρηγορίαν καὶ δόξαν τῆς μεγάλης Πατρίδος.

Τὴν ὑψηλὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολὴν τῆς φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας ἐκτιμῶντες καὶ πάντες ἡμεῖς προθύμως ἀνέβημεν σήμερον τὰς κλίμακας τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου, καὶ τὴν Σεπτῆν ἡμῶν Ἄνασαν περιστοιχίσαντες ἀνυπομόνως ἀναμένομεν νὰ πληροφορηθῶμεν ὁποῖα ἡ πρόοδος αὐτοῦ κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος.

Ἀλλὰ τὰ φαιδρὰ πρόσωπα τοσούτων κορασιῶν, ἡ εὐχαρίστησις τῶν τε Διδασκάλων καὶ Ἐπιμελητριῶν, καὶ ἡ εὐγενὴς συγκίνησις τῆς ἀξιοτίμου Διευθυντρίας ἐκ προσιμίων μᾶς παίθουσιν ὅτι ἀφθόνως τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ἐπέχυσεν ὁ Πανάγαθος, ἀνταμείβων ἐν τῇ δικαιοσύνῃ του ἀγῶνας εὐγενεῖς, ζῆλον ἀκάματον καὶ φιλοστοργίαν ἄγρυπνον.

Μετ' εὐλαβείας τῷ ὄντι ἐκαλλιεργήσατε τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν πατέρων μας σέβας, καὶ εὐλαβῆ καὶ εὐσεβῆ ἀνεδείξατε τὰ κοράσια τὰ ὁποῖα ἡ πατὴρ σας ἐνεπιστεύθη.

Φιλοστόργως δὲ πάντοτε ὑπὲρ τῆς υἰείας αὐτῶν ἠγρυπνήσατε, καὶ ἰδού ἡ ἀρίστη υἰεία των, καὶ τῶν γονέων αὐτῶν τὰ εὐγνώμονα δάκρυα ἀνταμείβουσι σήμερον καὶ τὰς μητρικὰς περιθάλψεις σας, καὶ τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν ἱατροῦ τὴν ἀξιεπαινον ἐπιμέλειαν.

Ἀγρύπνως δὲ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῶν καρδιῶν των ἐπεμελήθητε, ὅπως χριστιανὰς σεμνὰς καὶ ἐνάρετους ἀνεδείξητε τὰς νεάνιδας ταύτας· καὶ διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγατός σας τὴν εὐπροσηγορίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, τὴν φιλοστοργίαν καὶ τὸ σέβας, τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν λιτότητα, τὴν ἀυταπάρνησιν καὶ τὴν μετριοφροσύνην εὐγλώττως ἐδίδαξατε εἰς αὐτάς, καὶ ἡ ζωσα διδασκαλία σας δὲν ἔμεινεν ἄγονος.

Ἀόκνως ἐπίσης καὶ μετὰ ζήλου τὴν διάνοιαν ἐκαλλιεργήσατε καὶ τὴν φιλομάθειαν αὐτῶν ἐνισχύσατε, καὶ ἰδού διατὶ ὑπέροπτε εὐάρεστα ἀνεφάνησαν τῶν γενομένων ἤδη ἐξετάσεων τὰ ἀποτελέσματα.

Πραγματικῇ τῶν ὄντι πρόοδος καὶ βράσιμος ἀνάπτυ-

Ξις καθ' ὅλας τὰς τάξεις καὶ καθ' ὅλα τὰ μαθήματα προέκυψεν ἐκ τῶν ἐξετάσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Παρθεναγωγείου, καὶ πρὸς ἔπαινον τῶν τε ἐν αὐτῷ διδασκομένων καὶ τῶν ἀξιοτίμων τῆς Ἐταιρίας διδασκάλων.

Τριακόσαιο καὶ ἐξήκοντα νεάνιδες ἐπαρουσιάσθησαν πρὸς ἐξέτασιν, ἐξ ὧν 115 ἐσωτερικαὶ καὶ 245 ἐξωτερικαί. Ἐξ αὐτῶν ἀποπερατώσασαι τὰς σπουδὰς τῶν ἀπελύθησαν τριάκοντα καὶ μία, ἐξ ὧν 16 ἐσωτερικαὶ καὶ 15 ἐξωτερικαί.

Ἐκ τῶν ἀπολυθεισῶν ὀκτώ, ἐξ ὧν ἑπτὰ ἐσωτερικαὶ ἀπελύθησαν μὲ βαθμὸν ἄριστα, ἤτοι ἡ Καλλιφόρη Νικολαΐδου, ἡ Αἰκατερίνη Ρωσσοπούλου, ἡ Ἀγγελικὴ Γιαννοπούλου, ἡ Ἀσπασία Οἰκονομοπούλου, ἡ Ἄννα Παππατζικούρη, ἡ Κωνσταντία Λικνοπούλου, ἡ Μαγδαληνὴ Σμιτ καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Σπυριδωνος. Μεταξὺ δὲ τούτων ἐν πᾶσιν ἠρίστευσαν τρεῖς, ἡ Καλλιφόρη Νικολαΐδου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Αἰκατερίνη Ρωσσοπούλου ἐκ Σπάρτης καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Γιαννοπούλου ἐκ Καρπενησίου.

Ἐκ τῶν λοιπῶν 329 μαθητριῶν, μ' ὅλην τὴν κατ' ἔτος αὐξανομένην αὐστηρότητα περὶ τοὺς προβιβάσμοις, 239 ἐπροβιβάσθησαν εἰς τάξεις ἀνωτέρας, ἐξ ὧν 17 μὲ βαθμὸν ἄριστα.

Μεγαλητέρα δὲ παρ' ἄλλοτε πρόοδος ἀνεφάνη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ περὶ τὴν σπουδὴν τῆς Γαλλικῆς. Ἐκ τῶν δύο δὲ ἀνωτέρων τάξεων τὰς ὁποίας φιλοτίμως ἐδίδαξεν ἡ Κ. Διευθύντρια, διεκρίθησαν ἡ Ιουλία Σταυρινάκη, ἡ Πηνελόπη Κοκκινάκη, ἡ Ναταλία Βασιλοπούλου, ἡ Καλλιόπη Καγκάδη, ἡ Ἄθηνά Τουγλόγλου καὶ ἡ Ἐλένη Ἐξακουστοῦ.

Ἐπίσης εὐχάριστος πρόοδος ἀνεφάνη καὶ περὶ τὰ ὠραία μαθήματα τῆς ζωγραφικῆς, τῆς ὄργανικῆς καὶ τῆς φωνητικῆς Μουσικῆς, δι' ὧν ἐκαλλιεργήθη τὸ αἶσθημα τοῦ ὠραίου, τὸ ὁποῖον διακρίνον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' ὅλα τὰ ἐπίγεια ὄντα, ἀνυψοῦ αὐτὸν ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπὸ τὰ πλάσματα εἰς τὸν πλάστην. Καὶ περὶ μὲν τὴν ζωγραφικὴν διεκρίθησαν ἡ Κοκκινάκη, ἡ Εὐγενεῖα Οἰκονομίδου, ἡ Γιαννοπούλου, ἡ Μαρία Γεωργίου, ἡ Κοκκινόματτη, ἡ Καγκάδη καὶ ἡ Κυριακοῦλα Ἐλευθερίου.

Περὶ δὲ τὴν ὄργανικὴν Μουσικὴν διεκρίθησαν ἡ Ν. Βασιλοπούλου, ἡ Καγκάδη, ἡ Τουγλόγλου καὶ ἡ Ρεγγίνα Παπαγιαννοπούλου. Περὶ δὲ τὴν φωνητικὴν Μουσικὴν ἐκτὸς τούτων διεκρίθησαν καὶ ἡ Ιουλία Σταυρινάκη, ἡ Κωστοῦλα Γιαννοπούλου, ἡ Ἀσπασία Οἰκονομοπούλου καὶ ἡ Μαρία Ἀξελου.

Ὡς προσφέρωμεν λοιπὸν ἐνταῦθα τὰς εὐχαριστήσεις ἡμῶν διὰ τε τὸν ζῆλον καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας καὶ πρὸς τὴν διδασκάλισσαν τοῦ κυμβάλου Κ. Mayer, καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς φωνητικῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Ζωγραφικῆς Κ. Φαβριμέζην καὶ Τζόκον.

Ἡ δὲ ἐκθεσις τῶν κομψῶν καὶ ποικίλων ἐργοχειρῶν, τὴν ὁποίαν πάντες εὐχαρίστως ἐπεσκέφθημεν, καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἐπιμελητριῶν ἐβεβαίωσε, καὶ τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν φιλοκαλίαν συγχρόνως τῶν κορασιῶν ἐμαρτύρησεν.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς φιλοπονίας προουδεῖθουν καὶ τελειοποιοῦνται οὐχὶ μόνον τὰ άτομα καὶ αἱ οἰκογένειαι ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία ὁλόκληρος, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φιλοπονίας τὰς ἐπιμελεστέρας καὶ ἱκανωτέρας περὶ τὰ ἐργόχειρα αὐταὶ δὲ εἶναι ἡ Κοκκινάκη, ἡ Οἰκονομίδου, ἡ Κ. Νικολαΐδου, ἡ Ἐξακουστοῦ, ἡ Ἐλευθερία Μπόνου, ἡ Μυκωνίου, ἡ Κορόβηλα, ἡ Βαρβέρη, ἡ Σεμ. Χαραλάμπους, ἡ Δεαγγέλου, ἡ Βασ. Καλογερά, ἡ Πτέρη, ἡ Εὐφ. Ἀντωνοπούλου, ἡ Βλαχομνηχάλη, ἡ Ἐβερτ, ἡ Ὀλυμπιάς Βιργιλίου καὶ ἡ Κακλαμάνου.

Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τοσούτων εὐαρέστων προϊόντων, τὰ ὁποῖα τόσοι ἀγῶνες καὶ κόποι καὶ φροντίδες παρήγαγον, δικαίως καὶ ἡ Ἐταιρία σεμνύνεται, καὶ οἱ γονεῖς ἀγάλλονται, καὶ οἱ μεγάλθυμοι τῆς Ἐταιρίας εὐεργέται ἀμείβονται, καὶ ἡ πατρὶς χαίρει καὶ σκιρτᾷ.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶν γλυκὺ τῆς πατρίδος μειδίαμα εὐφραίνει τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης τὴν φιλόκαλον καρδίαν, φαιδρὸν καὶ εὖνουν παρίσταται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ τὸ βασιλικὸν Αὐτῆς Πρόσωπον.

Τὴν γενικὴν δὲ ταύτην ἀγαλλίασιν δικαίως συμμερίζεσθε σήμερον καὶ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι καὶ ἐπιμελήτριαι μετὰ τῆς ἀξιοτίμου τοῦ Παρθεναγωγείου Διευθυντρίας. Ἐντὸς δὲ τῆς γενικῆς ταύτης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης συγκινήσεως εὐρίσκετε τὴν γλυκείαν τῶν κόπων σας ἀνακούφισιν, καὶ συγχρόνως ἐνίσχυσιν πρὸς νέους ἀγῶνας.

Ἀλλὰ διατί μία ἀκτίς μελαγχολίας ἐπισκιάζει τὴν λάμπην τῆς χαρᾶς σας; Μήπως ὑπῆρξαν κοράσια τινὰ εὐάριθμα, τῶν ὁποίων ἡ διάνοια δὲν ἀνεπτύχθη ἢ ἡ καρδία δὲν ἐμορφώθη μ' ὅλας τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας σας; Ἐὰν τοιαῦτα δυστυχῶς ὑπῆρξαν, ἃς ἐλπίσωμεν τὴν εἰς τὸ μέλλον βελτίωσίν των. Ἐὰν δὲ πᾶσα ἐλπίς ἀπολεσθῇ, ἃς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐρημίαι ἄγονοι, καὶ χῶραι παγωμέναι, ἐφ' ὧν οὐδέποτε ἀναθάλλουν ἄνθη ὠραία, καὶ ὅμως οὐδὲ τὴν ἄπειρον καλλονὴν τῆς ἐπιγείου φύσεως παραδλάπτουσιν, οὐδὲ τὴν ἄπειρον πρὸς τὸν πανάγαθον εὐγνωμοσύνην μας ἐλαττόνουσιν.

Ἄλλ' ἔὰν τὴν μελαγχολικὴν ἀκτῖνα ἀποπέμπει πρὸς ὑμᾶς μία προσφιλὴς συνάδελφος, ἥτις ὑπὸ τοῦ κόπου καταβλήθηται καὶ μακρὰν ὑμῶν εὐρισκομένη, δὲν δύναται νὰ συμμερισθῇ σήμερον τὴν χαρὰν σας, ἐλπίσατε εἰς τὸν ὑψιστον καὶ παρηγορηθῆτε, διότι ἄπειρος ἡ εὐσπλαγγχνία καὶ ὑπερτάτη ἡ δικαιοσύνη τοῦ Πλάστου, πρὸς δόξαν τοῦ ὁποίου, ὡς ἀληθῆς

Χριστιανός, εἰργάσθη καὶ ἐκοπίασεν. Αὐτὸς λοιπὸν ταχέως θέλει τὴν ἐπαναφέρει ὑγιᾶ καὶ εὐρωστον ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ὅπως καὶ τὴν χαρὰν καὶ τὰς θλίψεις καὶ τοὺς κόπους σας πάλιν συμμερισθῆ, ἐπαναλαμβάνουσα τὸ εὐγενὲς ἔργον, δι' οὗ τῆς πατρίδος τὸ μέλλον ὑπηρετοῦσα ποθητὴ εἰς πάντας κατέστη.

Εἶθε δὲ καὶ ἡμεῖς, χρησταὶ νεάνιδες, τὴν πατρίδα ὑπηρετοῦσαι ν' ἀναφανῆτε μίαν ἡμέραν ποθητὰ καὶ ἀξιολόγητα τέκνα αὐτῆς! διότι ἐὰν ἀφ' ἐνὸς γονεῖς φιλόστοργοι μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας σᾶς περιμένωσιν ὅπως διὰ τῆς θυγατρικῆς ἀφοσιώσεώς σας εὐφρανῆτε τὴν ψυχὴν των, περιθάλητε τὰ γηρατειά των, ἀνακουφίστητε τὰ δεινά των, καὶ παρηγορήσῃτε τὰς θλίψεις των, καὶ ἡ πατρὶς ἀφ' ἑτέρου ὄμμα πλῆρες ἐλπίδων ἀτενίζει πρὸς ὑμᾶς.

Μεγίστη δὲ καὶ ὑψηλὴ εἶναι ἡ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν παρ' ὑμῶν περιμένει ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καθύσον ὑμεῖς πρόκειται ν' ἀναθρέψῃτε τὰ τέκνα τῆς, καὶ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ν' ἀναζωπυρήσῃτε τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς θρησκείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλοπατρίας ἀνευ τῶν ὁποίων ὄνειρον θέλει μείνει διὰ παντός ὁ πόθος τῆς ψυχῆς μας, ὄνειρον τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖόν μας καὶ ὁ ἀδελφικὸς ἀσπασμός.

Ἄλλ' ὅσον μεγάλη ἡ ἀποστολὴ σας, τόσον μεγάλα καὶ αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας θέλετε ἀπαντήσῃ. Ἐνθουμηθῆτε ὅμως ὅτι ἀνευ ἀγώνων καὶ κόπων οὐδεὶς στρατὸς ἐδοξάσθη ποτέ. Βαδίζατε λοιπὸν καὶ ὑμεῖς ὡς ἄλλοι στρατιῶται τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἄνατολῇ μετὰ θάρρους, καὶ διὰ τῆς παιδείας καὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν σας παρηγορήσατε, τιμῆσατε καὶ ἀνυψώσατε τὴν φυλὴν σας.

Πεπεισμένοι δὲ ὅτι ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἄνασσα θέλει ἐνθαρρύνει καὶ προστατεύει πάντοτε τοὺς εὐγενεῖς σας ἀγῶνας, ἀνακράξατε ἐκ βάθους ψυχῆς « Ζήτω ἡ Βασίλισσα! Ζήτω ἡ προστατίς ἡμῶν! ».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ὑπὸ Στεφ. Καραθεοδωρῆ.

- Ἄρ' ἔστιν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
 - Ἐλευθέρου, τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός.
- Μένανδρ. παρὰ Στοβ. λογ. νδ'.

Ἐν Τεργέστῃ τῇ 15 Νοεμβρ. αἰώς'.

παρὰ Βεῖσω.

—ooo—

Τὸ βιβλιᾶριον τοῦτο περιέχον 415 σελ. εἰς 8ον μικρὸν, ἀφιερῶν τῷ φιλότατῳ αὐτοῦ Ι. Χρ. Ρενιέρῃ ὁ Συγγραφεὺς. Ὑπεραπολογούμενος δ' ἐν τῷ προοιμίῳ διὰ τὴν ἐκδόσιν τῶν ἀπλῶν καὶ ἀθῶων ἀγροτικῶν

αὐτοῦ Εἰδυλλίων, παρσιάζει ζωνρὰ φιλοπατρίας αἰσθήματα, καὶ συνιστᾷ τὰς μετ' ἐκλογῆς μεταφράσεις ἠθικῶν ποιημάτων καὶ μυθιστοριῶν ὡς ὠφελίμων. Λαλῶν δ' ἐν παρεκβάσει περὶ τῆς δυνατῆς ἐπιβροῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς αἰσθητικότητος, τῶν ιδεῶν καὶ τῆς γλώσσης τοῦ γένους, αἰτιολογεῖ χαριέστατα τὰς ιδέας αὐτοῦ ὡς ἐξῆς: « Ἡ τελειοποίησις τῆς αἰσθήσεως προαπαί-
 » τεῖται εἰς πᾶν μάθημα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν πο-
 » λιτικὴν ζωὴν, μόναι δὲ αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ
 » μᾶς τὴν τελειοποιήσωσι διὰ τοῦτο καὶ ἡ φύσις
 » εἰς τὰς τρυφεράς των χεῖρας ἐνεπιστεύθη τὴν
 » βρεφικὴν μας ἡλικίαν. Αὐταὶ ἐλαφρὰ ἐκτυλίζου-
 » σαι τὸν χάρτην τοῦ λογικοῦ, μᾶς ἐγγράφουσι
 » τὰς πρώτας γνώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡμεῖς καὶ
 » τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ιδέας καὶ τὴν γλῶσσαν
 » αὐτὴν μορφόνομεν ἔπειτα αὐταὶ ὡς ἰέρισσαι
 » τῆς φύσεως πρώτιστα μᾶς κατηχοῦσιν εἰς τὰ
 » καθήκοντα τῆς κοινωνίας, μᾶς ἐξηγοῦσιν ὅσα
 » θαυμαστὰ βλέπομεν εἰς τοῦτον τὸν νέον κόσμον,
 » καὶ ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν νὰ μᾶς διδάσκωσι τὴν
 » γλῶσσαν συλλαβὴν πρὸς συλλαβὴν, διορθῶνουςαι
 » καὶ ἐπιδιορθῶνουςαι τὰ συνεχῆ μας σφάλματα.
 » Ἀλλὰ διὰ νὰ πράξωσιν ὀρθῶς ὅλα ταῦτα, πρέπει
 » νὰ γνωρίζωσι τὸ ἀξίωμα των καὶ τὰ χρέη των·
 » διὸ πρέπει οἱ ἄνδρες νὰ τὰς ἀγαπῶσι καὶ νὰ τὰς
 » σέβωνται ὡς βασίλισσας τῶν καρδιῶν αὐτῶν, καὶ
 » ὄχι νὰ τὰς μεταχειρίζονται ὡς ἀνδράποδα, κα-
 » ταφρονοῦντες ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἡ φύσις, ἡ θρη-
 » σκεία, καὶ αὐτὴ ἡ αὐτοκρατορίσσα πάντων αἰ-
 » σθησις τὸν προστάζουν νὰ γνωρίσῃ ὡς ἡμῖν καὶ
 » ἕλον εἶναί του. Αἱ γυναῖκες δὲ πάλιν ἀπὸ λόγου
 » των πρέπει νὰ ἀξίξωσι τοιοῦτον σέβας, γινόμε-
 » μεναι μὲ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἐνάρετον στολισμὸν
 » ἀξίεραστοι. Τὴν τοιαύτην προκοπὴν ἐμποροῦν
 » εὐκόλως νὰ τὴν ἀπολαύσωσιν αἱ γυναῖκες, εἰ μὲν
 » ἔχουν νὰ ἀναγινώσκωσιν εἰς τὰς ἀέργους στιγμὰς
 » τῆς ζωῆς των βιβλία ἀνάλογα τῶν ἠθῶν καὶ τῆς
 » κλίσεώς των. Τὸ κατ' ἐμὲ διὰ τὴν φιλομάθειαν
 » τῶν ἡμετέρων ἐναρέτων γυναικῶν, διὰ τὰς συ-
 » χνάς ἐορτάς καὶ διὰ τὸ ἐγκλειστον τῆς διαγω-
 » γῆς των στοχάζομαι εὐκόλον τὴν εἰσαγωγὴν τῆς
 » ἀναγνώσεως μεταξὺ αὐτῶν ἀλλὰ πάλιν τὸ λέγω
 » εἰς τοῦτο χρειάζονται τερπνὰ μυθιστορικά, οὐχὶ
 » φιλοσοφικά, ἀλλ' αἰσθηματικά καὶ ἀνάλογα κα-
 » τὰ τὴν φράσιν καὶ τὸ νόημα μὲ τὰς παρούσας
 » των ιδέας, ἐπιτήδεια νὰ ἐμβῶσι καὶ εἰς τὰς κα-
 » λύβας τῶν πτωχῶν, καὶ εἰς τὰ παλάτια τῶν
 » πλουσίων, μυθιστορικά, γραμμένα μάλιστα ἀπὸ
 » γυναικῆς, διὰ νὰ συμφωνῇ ὁ χαρακτὴρ τῆς αἰ-
 » σθήσεως καὶ τοῦ συλλογίζεσθαι τοιοῦτον ἀνάλο-
 » γον μέσον τελειοποιήσεως πρέπει τις νὰ μεταχει-